

ISC
۰۱۲۲۰-۵۹۴۰۴

نخستین کنفرانس ملی

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

چالش‌ها و راهکارهای نوین در مدیریت، حسابداری و صنعت بیمه

زمان برگزاری: ۱۴۰۲/۰۷/۲۰
MCII-conf.ir

مروری بر مبانی نظری اندازه موسسات حسابرسی در ایران و سایر کشورهای جهان

رحمان ساعدی، سجاد نصر، امیر رنگرز، هادی رجبی

^a استادیار حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان

^b دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان

^c دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان

^d دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان

نویسنده مسئول: رحمان ساعدی

چکیده: کیفیت کار موسسات حسابرسی کننده از یکدیگر متفاوت می‌باشد و به طور مستقیم و با مشاهده موسسات نمی‌توان تشخیص داد که کدام موسسه از کیفیت کاری بالاتری برخوردار است. بنابراین محققان از جانشین‌هایی برای تمایز میان موسسات حسابرسی با کیفیت بالا از موسسات حسابرسی با کیفیت اندازه موسسات حسابرسی کننده، قدمت و نام تجاری موسسات، نمونه‌ای از معیارهای متمایزکننده کیفیت موسسات حسابرسی. پایین استفاده می‌نمایند می‌باشد. در این مقاله مروری بر مبانی نظری اندازه حسابرسی انجام خواهد شد و درباره شاخص اندازه گیری آن در ایران و توان توضیح دهنده آن توضیحاتی ارائه خواهد شد و رابطه آن با متغیرهایی نظیر کیفیت حسابرسی، حق الزحمه حسابرسی، اهرم مالی و ... مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی: اندازه حسابرسی، کیفیت حسابرسی، حق الزحمه حسابرسی

۱. مقدمه

کیفیت کار موسسات حسابرسی کننده از یکدیگر متفاوت می‌باشد و به طور مستقیم و با مشاهده موسسات نمی‌توان تشخیص داد که کدام موسسه از کیفیت کاری بالاتری برخوردار است. بنابراین محققان از جانشین‌هایی برای تمایز میان موسسات حسابرسی با کیفیت بالا از موسسات حسابرسی با کیفیت اندازه موسسات حسابرسی کننده، قدمت و نام تجاری موسسات، نمونه‌ای از معیارهای متمایزکننده کیفیت موسسات حسابرسی. پایین استفاده می‌نمایند می‌باشد. یعنی موسسات بزرگتر و همچنین موسساتی که دارای نام تجاری مشهورتری نسبت به موسسات دیگر هستند دارای کیفیت کاری بالاتری هستند (دی آنجلو، ۱۹۸۱). در خصوص اندازه حسابرسی در پژوهش‌های مختلف، مؤسسات به ۲ دسته مؤسسات ۸ بزرگ و ۵ بزرگ و مؤسساتی که در زمره ۵ یا ۸ بزرگ نیستند، تقسیم بندی شدند و مشخص شد، مؤسسات حسابرسی خدمات بهتری را نسبت به مؤسسات کوچک تر ارائه می‌دهند. اما مواردی هم یافت شد که مؤسسات حسابرسی کوچک تر مشاوره بهتری را به صاحبکاران خود ارائه داده‌اند (پزشکیان و حسینی، ۱۳۹۶).

دی آنجلو (۱۹۸۱) معتقد است که کیفیت حسابرسی غیرقابل مشاهده و ارزیابی آن هزینه بر است. ایشان بیان می‌کنند که باید یک متغیری که ارتباط مستقیم با کیفیت حسابرسی دارد و در عین حال ارزیابی آن هزینه بر و زمانبر نیست بعنوان جایگزینی از کیفیت حسابرسی بکار برده شود. دی آنجلو (۱۹۸۱) اندازه موسسه حسابرسی را بعنوان نماینده ای از کیفیت حسابرسی مطرح می‌کند. وی معتقد است که مؤسسات حسابرسی بزرگ به علت اینکه (۱) اگر نتوانند تحریفات با اهمیت در صورت‌های مالی صاحبکارانشان کشف و گزارش کنند منافع زیادی را از دست خواهند داد: (۲) پرسنل مؤسسات حسابرسی بزرگ تحت آموزش مستمر با کیفیت قرار می‌گیرند و تیم‌های حسابرسی آن‌ها به علت تعدد و تنوع کارهای حسابرسی می‌توانند بصورت تخصصی در یک صنعت خاص مورد استفاده قرار گیرند: (۳) حساسیت بالایی نسبت به حفظ شهرت (برند) خود دارند: (۴) بخاطر تعدد مشتریان خود قدرت چانه زنی بالایی دارند و می‌توانند مدیریت صاحبکار را تحت فشار قرار دهند، کیفیت حسابرسی بالایی در مقایسه با مؤسسات حسابرسی کوچک دارند.

¹ - De Angelo